

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 74

OLOI, 23 DE NOVEMBRE DEL 1935

PREU 15 cèntims.

La qüestió de l'aigua

Estat actual del conflicte

Els nostres lectors ja estan assabentats de l'acord de l'actual Ajuntament d'empalmar l'aigua de la deu anomenada «Els Bullidors» amb la del manantial de Sant Roc, pretextant, encara que només sigui interinament, solucionar l'escassetat d'aigua que hi ha a la població, escassetat agreujada en aquests darrers temps.

Hom sap, també, que aquesta aigua de «Els Bullidors» l'Ajuntament la tenia cedida a la Comissió pro-Piscina-Estadi, des de l'any passat. Però hom tampoc ignora l'actitud gens favorable, adversa més ben dit, que l'actual Ajuntament té pres contra el projecte de construcció de la Piscina, segurament que en nom dels mateixos tòpics que amb tanta insistència esgrimeix «El Deber», portantveu, en aquesta qüestió i en moltes d'altres, dels senyors que avui formen el Consell de Govern de l'Ajuntament.

Ara bé; la «Unió Comercial», iniciadora de la construcció de la Piscina, justament indignada per l'acord de l'Ajuntament sobre l'aigua de «Els Bullidors» amb la qual ella ja comptava, ha pres l'acord d'oferir a l'Ajuntament l'aigua propietat del senyor Malagrida, aigua que segons recordaran els nostres lectors tant enrenou mogué temps enrera i que no es pogué aprofitar per motius que podríem dir-ne d'ordre personal i qui sap si fins i tot inconfessable, malgrat la bona qualitat de l'aigua i les immillorables condicions a què la cedia a la població l'il·lustre filàntrop senyor Malagrida.

La «Unió Comercial», en reunió general de socis, del dia 15, acordà donar estat oficial a l'oferta a l'Ajuntament de l'aigua del pou del benemèrit olotí don Manuel Malagrida. Aquesta setmana s'ha presentat la sol·licitud, demanant a l'Ajuntament que abandoni tota mena de provatures agosarades i pledejables, i que

acordi seguidament injectar a les conduccions d'aigua de Sant Roc tota la que, del senyor Malagrida, pugui resultar necessària.

Encara a l'Ajuntament li ha semblat pertinent d'emparar-se en un altre procediment dilatori: nous anàlisis de l'aigua Malagrida. El dijous, al migdia, el senyor Ros per part de l'Ajuntament i el tècnic químic del Laboratori Municipal de Barcelona senyor Sarria per part de la «Unió Comercial», feren noves captacions d'aigua, per procedir als dits anàlisis.

Es d'esperar que aquests anàlisis tornaran a donar l'aigua per bona. El millor, però, de la qüestió és que, mentre l'aigua del senyor Malagrida ha estat ja analitzada dotzenes de vegades, tot i no haver-hi trobat mai ningú cap microbi, l'aigua de «Els Bullidors» ha passat precipitadíssimament per aquest tràmit, d'un vespre a un matí, amb dictàmens ja immillorables, sense que a ningú se li hagi acudit ni tan sols disposar que es fes quan menys per una vegada un anàlisi químic complet, del resultat del qual tothom hagi pogut enterar-se. Si l'aigua Malagrida no era prou aprofitable pel sol fet d'haver-hi trobat lleugers excessos en la quantitat de sulfats i en la de cal, és de pensar que l'aigua de «Els Bullidors» algú ha prou vist possible la probabilitat de sortir-hi qualsevol dia quantitats d'altres elements, que la fessin inútil per a beure. A la barriada de Cà l'Elies, tothom troba aigua, de la mateixa, en pous de 4 i 5 metres només de fondària.

Sigui com sigui, des del dijous que ja ens la bevem, tot i que la captació es fa en condicions deplorables, que el propi senyor Sarria qualificà molt durament: perquè això de tenir el manantial tan fàcilment accessible, que qualsevol beneit podria anar-hi a jugar una broma pesada,

tenyint-la de blau o de vermell, no passa enlloc més sinó ací, on els **arribistes** prosperen i l'Ajuntament no mira gaire prim en llançar per la pendent el prestigi i les pessetes.

En la sol·licitud de la «Unió Comercial» es respon amb lògica a l'objecció única que mai s'hagi pogut fer a l'aigua del senyor Malagrida: tot el més, hi ha sortit una vegada un excés de 0'027 per cent de sulfats i una altra vegada un excés de 0'06 per cent de cal; però com que a l'aigua de Sant Roc li'n falta, de sulfats 0'03903 per cent i de cal 0'0688 per cent per arribar als màxims que la R. O. de 17 setembre de 1920 estableix i autoritza, és cosa ben evident que la barreja dona una aigua absolutament potable, que només els que hi tinguin una il·lògica prevenció poden entestar-se en mantenir en quarentena. Cal només recordar que és captada a 12 o 13 metres de fondària, sota un magnífic filtre natural de basalt; mentre que la de «Els Bullidors» té per filtre una terrassa superficial d'argila, amb **humus**, turbes i terres grasses carregades de matèries orgàniques, que tard o d'hora poden portar a Olot, utilitzada per beure, un any de dol i de tragèdia.

Altrament, som pregats pels de «Piscina-Estadi: Olot», perquè en nom seu donem des d'ací les gràcies a les moltes i moltes persones que ara com sempre estan al seu costat, lamentant que hi hagi qui s'entretengui a fer mal pel simple gust primitiu de fer-ne. Ara, precisament, ens diuen que anaven a fer la recaptació de la tercera paga. El compte-corrent de la casa «Dorca y C.^a», sumant-hi una rebuda pignorable, arriba a 22.450 ptes.; algunes més, ja, de les necessàries, per formalitzar la compra dels terrenys; la qual, però, no s'havia de portar a cap sense haver reunit primerament fins a